

ROSA REKAR

Še bolje, kot si je zamislila

V prvi polnopravni sezoni med članicami se je na nedavnem svetovnem prvenstvu zavihtela na drugo mesto v težavnosti, tik za Janjo Garnbret, in si podarila najlepše darilo za 20. rojstni dan

Ko je lani na mladinskem svetovnem prvenstvu zmagala v težavnosti, je bilo jasno, da na velik oder prihaja še ena v nizu odličnih slovenskih športnih plezalk. V sezono 2025 je zakorakala odločno in jo v težavnostni razvrstitvi svetovnega pokala končala najvišje med našimi (Janja Garnbret je nastopila na le dveh tekmah, op. p.). Štirikrat se je uvrstila v finale, leto pa sklenila na visokem petem mestu. A najboljše je prihranila za konec, za svetovno prvenstvo. Če v kvalifikacijah še ni bila prava, je svojo pripravljenost v polfinalu in finalu stopnjevala in tekmo zaključila tik za svojo vzornico, na drugi stopnički zmagovalnega odra.

"Nepozabna izkušnja, za katero sem zelo hvaležna. Boljšega zaključka si ne bi mogla želeti. Seul mi bo za vedno ostal v spominu," je Rosa Rekar dejala ob vrnitvi v Slovenijo in s ponosom pokazala srebrno kolajno. "Rezultat ne predstavlja samo končnega mesta, ampak tudi vse treninge, napredek in izkušnje skozi sezono. Pred tekmovanjem se nisem hotela obremenjevati z uvrstitvijo, konkurenca je močna, na koncu pa je bilo še bolje, kot sem si zamislila." Kolajna je tudi najlepše darilo za 20. rojstni dan, ki ga je praznovala v nedeljo.

Čeprav ne v svojo čast, pa vendarle, je po podelitvi z največjim veseljem poslušala slovensko himno. Boljša od nje je bila namreč le Garnbretova. "Res lep trenutek. Zelo veliko mi pomeni, da je bila Janja, čeprav je zmagala, tako zelo vesela zame. Res je nekaj posebnega deliti ta trenutek z njo na stopničkih. Je moja velika vzornica," pravi plezalka iz Most pri Žirovnici. Izjemen rezultat ob koncu sezone je tudi velik zagon za naprej, za leto 2026, ki se ga že zelo veseli. "Ta tekma je odlična popotnica. Daje mi motivacijo za naslednjo sezono in za nadaljnje treninge," je jasna Rekarjeva, za pripravljenost katere skrbi trener Anže Štremfelj. "Čeprav ne treniramo skupaj, smo v slovenski reprezentanci zelo povezani. Ne le, da sem stala na odru skupaj z Janjo, zelo sem vesela, da je bila v finalu tudi Lučka Rakovec. Za nas športnike je še posebej lepo, ko take trenutke doživimo skupaj, saj vemo, koliko smo v njih vložili."

Študentka živilstva in prehrane na biotehnični fakulteti v Ljubljani, ki je zaposlena v Slovenski vojski, se na tekmah osredotoča le na težavnost. Všeč ji je, da bodo na prihodnjih olimpijskih igrah discipline ločene. "Balvane mi je zelo fino trenirati in plezati, a sva se letos s trenerjem odločila, da se bom osredotočila samo na težavnost.

Za balvane mi še manjka kilometrine in časa, da bi bila res konkurenčna na tekmah," pravi 20-letnica, ki jo po koncu sezone čaka še nekaj plezanja v skali, veseli pa se tudi daljšega odmora, ki si ga bo privoščila konec oktobra. (nes)